

Szerző: Sebestyén Péter (2019-09-08)

1 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/gyulolve-szeretni-gondolatok-evkozi-23-vasarnapra/> internetes címről származik. A cikket 2020-07-10 dátummal egy médiamissziós lelkiületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Gyűlölve szeretni? - Gondolatok évközi 23. vasárnapra

Sebestyén Péter atya gondolatai évközi 23. vasárnapra.

Az evangélium [ide](#) kattintva olvasható.

1. Ima a bölcsességért (Bölcs 9, 13-18b)

Az emberi tudás véges, a keresztény a Bölcsesség Lelkét kapja meg a bérnálásban.

2. Onezimusz, a szökött rabszolga (Filem 9b-10. 12-17)

Ahogy Filemon megöleli szökött rabszolgáját, ez a gesztus a rabszolgatartó társadalom végét jelentette.

Szerző: Sebestyén Péter (2019-09-08)

2 / 6 oldal | © Katolikus.ma

3. Ha valaki követni akar, de nem gyűlöli értem apját vagy anyját... (Lk 14, 25-33)

A biblikusok többsége mára már egyetért abban, hogy Lukács evangélistánál a gyűlölet szó nem a szeretettel áll szemben. Egyszerű hebraizmusról, szemita kifejezésről van szó, amit úgy lehet magyarul visszaadni: nem szereti annyira, háttérbe szorítja, kevésbé szereti. A héber nyelvben nincsenek árnyalatok. Máté evangélista ezért nem is használja ezt a radikális, túlzó, már-már érthetetlen kifejezést, hanem tompítja az élet. Ezért nála Jézus azt mondja: aki jobban szereti apját vagy anyját...

Jézus új üdvrendet hozott. Eddig emberi egzisztenciánkat a természetes családi kötelezések, egészségünkre és anyagi biztonságunkra építettük. Mostantól a hozzá való személyes ragaszkodás, a mellette való döntés az elsődleges és alapvető. Jézus Krisztus személyén keresztül jut el az emberhez – szívéhez és értelméhez – Isten végérvényes uralma. Az iránta való szeretet lett a mércéje a tanítványi létnek.

Ha önmagában, összefüggések nélkül ragadnánk ki Jézus szavait, elijednénk és

Szerző: Sebestyén Péter (2019-09-08)

3 / 6 oldal | © Katolikus.ma

meghátrálnánk ilyen magas követelmény láttán. Bénultan legyinthetnénk, hogy ez nem nekünk való - legfeljebb egyes kiválasztottaknak. Mi gyengék, felkészületlenek, gyámoltalanok vagyunk ehhez. Akinek a lába nem bírja a gyaloglást, az ne adja a fejét hegymászásra. De nem erről van szó.

Krisztus Urunk a szeretet fontossági sorrendjét tisztázza a nagy sokaságnak, vagyis mindnyájunknak. Fogadjuk el meghívását, kövessük őt, de ne könnyelműen, mintha csak potyajegyet kaptunk volna egy nagyszerű előadásra, vagy bliccelhetünk nyugodtan egy világkörüli utazáson. Inkább követésének komolyságára hívja fel a figyelmet. Olyan öröm rálelni általa Isten országára, hogy azért mindenünket érdemes odaadnunk. És oda is kell adnunk, őt téve az első helyre, háttérbe szorítva akár vérségi kötelékeinket is.

Hiszen a család sem jelent mennyországot. Adósságfelhajtók, túszejtők, titkosszolgálatok „békeidőben” is képesek családtagokkal zsarolni, nem beszélve az üldöztetés sokféle helyzetéről, amikor családtagjaira való „tekintettel” próbálták megtörni a „delikvenst”, például a kommunista börtönökben... Le kell mondanunk tehát, mindenről, amink van, amihez ragaszkodunk, amibe/akibe kapaszkodunk, amiről/akiről azt hisszük, hogy senki el nem veheti. Ez az igazi

Szerző: Sebestyén Péter (2019-09-08)

4 / 6 oldal | © Katolikus.ma

keresztviselés, amelyet a hívőnek vállalnia kell.

Bizony elkísérnénk a Mestert egy darabig, de sokszor saját önzésünkbe, rendes vagy rendetlen ragaszkodásainkba ütközünk. Amikor már azt kérdezzük magunktól s tőle is: megéri? Van értelme? Amibe szívünk szerint kapaszkodnánk, amihez ragaszkodnánk, azt is oda kell tudnunk adni neki, hiszen a legfontosabb számunkra: az Úr barátsága. Egyébként is minden az ő ajándéka. Ne adnánk vissza szívesen azt, amit tőle kaptunk, cserébe azért, hogy ő legyen a miénk? Ahogyan Kiss Ulrich jezsuita fogalmaz:

„Itt választásról van szó: nem a semmiért mondunk le mindenről, hanem a Teljességért, a Mindenért. De ez jó vásár!”

Egy szakmai folyóiratban olvasom, hogy a kolibri nemcsak egyszerű madár. Inkább valóságos csoda. Ez a varázslatos kismadár előre, hátra, oldalra, felfelé, akár fejjel lefelé is tud repülni. Nagy sebességgel veszi üldözőbe a rovarokat, képes egy helyben lebegni, amíg nektárt szív egy-egy virágból. Szárnyai

Szerző: Sebestyén Péter (2019-09-08)

5 / 6 oldal | © Katolikus.ma

elképesztő gyorsasággal verdesnek előre-hátra, másodpercenként nyolcvanszor, udvarló-légtornász bemutatóján akár kétszázszor. Tudományos kísérleteknél egy mozgóképpel lelassították repülését, s döbbenve figyelték meg a kutatók, hogy szárnyai nyolcas alakban mozognak. A matematika nyelvén a nyolcas a végtelent jelenti. A kolibrinek heves szívverése miatt (ezerkétszázat ver egy perc alatt) folyamatosan röpködni kell, virágról virágra, különben meghal. Ha lefogod a szárnyait, hogy ne repülhessen, tíz másodpercen belül elpusztul.

Jézus tanítása a „gyűlöletig” elmenő szeretetről akkor érthető, ha nemcsak kiélezett helyzetekben verdesünk a túlélésért, hanem szívünk minden dobbanása iránta való szeretetünkről tanúskodik. Ha felhagyunk a szeretettel, hiányába belehalunk. S ezt ő nem szeretné.

Szerző: Sebestyén Péter (2019-09-08)

6 / 6 oldal | © Katolikus.ma